

[Thestrup.]

et forslag om, at der skulle gives adgang for den, hvis telefon blev aflyttet, til at få underretning om det, så at han kunne få anledning til at reagere. Det er naturligvis rigtigt, at der her er en forskel, idet der vedrørende telefoner ikke er noget svarende til § 753. Jeg nævnte udtrykkeligt, at dette ikke var tilfældet, og jeg sagde også, at jeg ikke mener, det kan lade sig gøre.

Det, der er til hinder for det, er selve øjemedet. Hvis man nemlig skal give meddelelse om en foretagen telefonaflytning bagefter, vil det i en række tilfælde være uden mening at foretage telefonaflytningen. Jeg behøver bare at nævne det tilfælde, at man foretager aflytning, fordi man tænker sig, at der foreligger spionage. Her vil vel enhver kunne se, at hvis der skal gives meddelelse, umiddelbart efter at man har aflyttet den pågældendes telefon, med mulighed for, at den pågældende kan reagere deroverfor, vil aflytning i fremtiden af den pågældendes telefon blive en umulighed.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det afgørende er jo, at der siden grundlovens ikrafttræden ikke har fundet telefonaflytning sted uden efter retskendelse. Det er det, der er det springende punkt. Der er altså ingen grundlovsstridig handling foretaget.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Til justitsministeren har jeg kun det at sige, at han fortsætter altså med at være tavs, og tavsheden er som sagt i visse tilfælde talende. (*Oluf Pedersen:* Ministeren svarede da!). Han svarede aldeles ikke på det, der var det væsentlige indhold af min første tale.

Til det ærede medlem hr. Thestrup vil jeg kun sige: må jeg tillade mig at gøre det ærede medlem hr. Thestrup opmærksom på, at det, jeg nu to gange har læst op, og som det ærede medlem hr. Thestrup burde kunne udenad, det står i retsplejelovens § 753; hvori det bestemmes, at vedkommende, hvis post er undersøgt, og overfor hvem brevhemmeligheden er krænk- et, skal have underretning herom, såsnart det kan ske uden skade for undersøgelsen.

Nu kommer det ærede medlem hr. Thestrup her og forsvarer hemmeligholdelsen ved telefonaflytning med, at det kunne jo skade undersøgelsen. Ja, men jeg har netop påvist, at her er der en afgørende forskel mellem forslaget angående telefonaflytning og den gældende praksis vedrørende krænkelse af brevhemmeligheden; men det ærede medlem hr. Thestrup synes ikke, der er noget som helst at sige til det. Altså, selvom politiet har aflyttet en telefon et par måneder og ingen resultater fået, og selvom det har vist sig, at der ingen grund var til at aflytte den, hvorfor undersøgelsen er sluttet, så det ikke kan skade undersøgelsen, skal den pågældende alligevel ikke have underretning om det. Jeg er ikke sikker på, at det gamle ord om, at den, Gud giver et embede, giver han også forstand, slår til i alle tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 17. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.*
- 3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Politiets ledelse m. v.).
- 4) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Telefonaflytning).